

regel, det er ikke af den Slags Regler, som jeg egentlig har fundet nogen praktisk Trang til, i alt Fald ikke i min Sære, men den kan jo faae sin Betydning i Fremtiden. Der er endvidere i § 12 givet Regler for den naturlige Omstiften, som maa finde Sted, naar saadanne Firmaer, hvilket ofte er Tilfaeldet, bestaa gennem flere Generationer, idet det saa er foreskrevet, at Udtræden af enkelte Interessenter og Indtræden af Andre naturligvis ikke skal bewirke, at en Ophævelse af Firmaet skal være nødvendig. Saa hedder det i § 13: "Udenfor de ovennævnte Tilfælde kan Overdragelse af Firma ikke finde Sted. Dog skal det ved Overdragelse til Enkeltmand, ansvarligt Selskab eller Kommanditselskab af en af de i § 12 omhandlede Forretninger være tilladt at vedtage, at en ny Indehaver beholder Firmaet med et Tillæg, som antyder Efterfølgerforholdet." Hvis jeg i det Hele taget skulde tillade mig at udtale en Kritik over Lovforslaget, skulde det være den, at Grændserne her ere meget snævert dragne for en Overdragelse af Firmaer. Jeg skal imidlertid ikke paa Sagens nuværende Stadium komme nærmere ind paa det, idet jeg erkjender, at der ogsaa lader sig Meget sige fra den anden Side, og idet jeg henviser til den indledende Bemærkning, jeg gjorde, at man ligeoverfor et saadant Lovforslag saavidt muligt bør holde sin individuelle Anskuelse tilbage. Med Hensyn til Indholdet af Anmeldelserne skal jeg tillade mig at henvise paa § 19, som indeholder Reglerne for et Aktieselskabs Anmeldelse, af hvilke Regler jeg særlig fremhæver, at Anmeldelsen foruden Firmaet skal angive: 4) Den tegnede Aktiekapitals Størrelse og Fordeling i Aktier. 5) Om Aktierne ere udstedte paa Navn eller til Shændehaver. 6) Om Aktierne ere fuldt indbetalte og i modsat Fald, naar Indbetalingen kan kræves" og "7) om Besjendtgjærelser til Medlemmerne skulle ske i offentlige Tidender, og i saa Fald i hvilke." Dette er nye Regler, og nye Regler af stor Betydning, og som i deres videre Konsekvenser indeholde Spiren til en væsentlig Del af den Aktielovgivning, som jo i mange Maader haardt tiltrænges. Jeg skal for mit Vedkommende ganske slutte mig til, at disse Forskrifter, som have den største Betydning for at Trediemænd kan vide, hvem han har at gjøre med, skulle optages i Anmeldelserne. Jeg skal ikke trætte Thinget længere med mine Bemærkninger i saa Henseende, men skal slutte med at udtale det Haab, at Lovforslaget kunde vedtages uforandret, og navn-

lig iden at det maa anses for fornødent at henviser det til et Udvalg.

Leth: Jeg vil forudsætte den Bemærkning, at det efter min Mening i Almindelighed er en egen Sag med disse internationale Love, som forberedes af internationale Kommissioner, og som forelægges Rigsdagen paa den Maade, at man ikke kan ændre eller forandre det mindste i dem men enten maa tage dem, som de ere, eller forlæste dem. Jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, og derom vidner ogsaa den omdelte Kommissionsbetænkning, at Kommissionen har med særdeles Iver og megen Sagkundskab taget fat paa sit Arbejde, men dette, at vi saaledes her faae forelagt et Lovforslag, som man enten maa tage, som det er, eller forlæste, er saa forskjelligt fra den Maade, hvorpaa vi ellers ere vant til at forhandle et Lovforslag, at Sagen i sig selv altid principielt for mig har nogen Betænkning. Værdige Medlemmer vil erindre det andet Forslag, som paa lignende Maade var forberedt, nemlig Forslaget om Brug af Varemærker, som vi behandlede for nogle Dage siden her i Thinget. Der fremkom fra flere Sider efter min Mening begrundede Anker imod det; jeg hørte til dem, som fremsførte saadanne. Det viste sig igjennem dette Lovforslag, at den Vel, man i det Hele var kommet ind paa ved Varemærker, var den, at man i Stedet for, at Varemærkerne skulde tilfuge en virkelig Beskyttelse for den, der benyttede Varemærker og derved fandt sin Fordel, saa autoriserede et rent Røveri. Jeg tror, at det var omtrent med disse Ord, at Forholdet blev betegnet, og jeg tror ogsaa, at denne Betegnelse træffer ganske godt. Den ærede foregaaende Taler gjorde med Jøie opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag indeholder en Række Bestemmelser, som i høi Grad afsvige fra det, der nu gælder hos os. Spørgsmaalet bliver da: Er det nødvendigt for os at forlade det, vi have, eller i hvert Fald forlade det paa den Maade, som her er foreslaaet? Man kan ikke nægte, at, saaledes som Lovforslaget er, lægger det et stærkt Snørlov paa den bestaaende Kontraktfrihed og i det Hele taget paa den Maade, hvorpaa man hidtil i disse Forhold har kunnet røre sig her i Landet. Og dersom jeg ikke misforstod den ærede foregaaende Taler, var det hans Mening, at man egentlig ikke her hjemme kunde klage over Misbrug i nogen af de Retninger, som Lovforslaget tilfugter at lægge Baand paa, men den ærede Taler tilføiede, at der jo i alt Fald foreligger en Mulighed for,